

РЕШЕНИЕ

№ 866

гр. София, 19.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 178 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ИЛЧ. ИЛИЕВА

при участието на секретаря СВЕТОСЛАВА В. ОГНЯНОВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ ИЛЧ. ИЛИЕВА Гражданско дело № 20221110100557 по описа за 2022 година

Ищецът „Т.С.” ЕАД е предявил срещу **М. Г. Ц. и И. Ц. Н.** осъдителни иски с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД за сумата в размер на **по 3132,31 лева** за периода от **01.05.2018 г. до 30.04.2020 г.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за топлоснабден имот, находящ се в ..., **ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда – 07.01.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, 480,98 лева** – мораторна лихва върху главницата за периода от **15.09.2019 г. до 08.10.2021 г.**, **11,09 лева** - стойността на услуга „дялово разпределение“ за периода от м. **10.2018 г. до м. 04.2020 г. ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда – 07.01.2022 г. до окончателното изплащане на вземането и 2,24 лева** – мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от **31.10.2018 г. до 08.10.2021 г.**

Ищецът твърди, че е налице облигационно отношение, възникнало с ответниците въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия от 2016 г., чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите без да е необходимо изричното им приемане, защото ответниците имат качеството на потребител на ТЕ, **тъй като са собственици на топлоснабден имот, който придобили по наследство от своите родители.** Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период топлинна енергия, като купувачът не е престириал насрещно – не е заплатил дължимата цена. Твърди, че съгласно общите условия купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща дължимата цена в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който е доставена енергията, като изпада в забава след публикуван на сметките на интернет страницата на продавача и изтичане на срока за плащане. Сочи, че потребителят дължи и заплащане на услугата

„дялово разпределение“, за стойността на която е издавана фактура със срок на плащане, поради което ответната страна е в забава. **Претендира разноски. Представя списък по чл. 80 от ГПК. Възразява за прекомерност на адвокатското възнаграждение.**

В срока за писмен отговор на исковата молба по чл. 131 от ГПК, такъв не е постъпил от ответниците. В открито съдебно заседание чрез техния адвокат оспорва предявените искове и прави искане да бъдат отхвърлени. **Претендират разноски. Представят списък по чл. 80 от ГПК.**

Третото лице помагач на страната на ищеца „Т.С.“ ЕООД, не взема становище по иска като възразява, че погрешно е конституирано като помагач по делото, поради което с определение на съда от открито съдебно заседание, определението от 01.08.2022 г., е отменено.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и след оценка на събраните по делото доказателства, при спазване на разпоредбите на чл. 235 от ГПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Предявени за разглеждане са обективно и субективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. първо вр. с чл. 200 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, по които в тежест на ищеца при условията на пълно и главно доказване е да докаже, че всеки ответник е потребител на топлинна енергия, че сградата, където е имотът му е топлофицирана, монтиран е топломер, преминал метрологична проверка, че дяловото разпределение на отчетеното количество доставена топлинна енергия е извършено законосъобразно, което включва установяване на извършваните отчети на ТЕ и изчисляване на стойностите на различните компоненти, съставлящи цената на доставената топлинна енергия, размера на търсената главница, както и изпадането на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава. При доказване на сочените предпоставки, в тежест на ответниците е да докажат, че са погасили задължението си чрез плащане.

В настоящия случай, на основание чл. 146, ал. 1, т. 4 ГПК, както безспорни и ненуждаещи се от доказване са отделени обстоятелствата, че към правоотношението са приложими ОУ на ищеца за 2016 г., на които се позовава в исковата молба, които са публикувани в описаното в исковата молба печатно издание на посочената дата; че фактурите са изготвени и оповестени по реда, предвиден в ОУ; че имотът е бил собствен на Ц. И. Н. и Д. Г. Н.; приемането на наследството на починалия от страна на неговите наследници; че имотът е топлофициран и за него е извършвана услугата дялово разпределение за процесния период, както и стойността на доставената топлинна енергия и на цената на дяловото разпределение.

Спорен, с оглед възражението на процесуалния представител на ответниците, е единствено въпросът дали М. Ц. И.а като собственик на част от имота отговаря за пълния размер на претендирания от ищеца дълг, изчислен като 1/2 от дължимите за имота суми.

Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ и § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ (приложима редакция след 17.07.2012 г.) потребител, респ. битов клиент на топлинна енергия през процесния период е

физическо лице – ползвател, притежаващ вещно право на ползване, или собственик на имот, който ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване или природен газ за домакинството си.

Между страните не е спорно и се установява, че по силата на Нотариален акт за собственост върху жилище, дадено като обезщетение срещу отчужден имот № 195, том IV, нот. дело № 713 от 23.09.1976 г., Ц. И. Н. и Д. Г. Н. са придобили топлоснабдения имот. Ц. И.а Н. е починал на 09.10.1989 г., като е оставил за свои наследници по закон Д. Г. Н., която на основание чл. 9 от ЗН, вр. чл. 19 от СК 1985 г. (отм.) е придобила 4/6 ид. части от имота, както и две деца – М. Ц. Г. и И. Ц. Н., които на основание чл. 5, ал. 1 от ЗН, са придобили по 1/6 ид. част от имота. На 01.11.2008 г. е починала Д. Г. Н., която е оставила за наследници по закон двете си деца, които са наследили поравно нейните 4/6 ид. части – всеки по 2/6, поради което и към тази дадата, доколкото по делото липсват други представени документи и фактът на приемане на наследството не е спорен между страните, всеки от ответниците е собственик на 3/6 ид. част от имота, равна на 1/2.

Този извод не се опровергава от представения и приет по делото нотариален акт за дарение на идеални части от недвижим имот № 78, том I, рег. № 1679, дело № 69 от 12.04.2022 г., тъй като от него се установява, че М. Цветкова Г. е прехвърлила на И. Ц. Георгиев 1/6 ид. част от имота, след периода, за който се претендира заплащане на топлинна енергия. Освен това от този нотариален акт не може да се направи заключение, че прехвърлителят е имал само идеалната част, предмет на сделката. Действително, от писмения документ може да се направи заключение, че непосредствено след смъртта на Ц. И. Н. е изповядана и друга сделка, обективирана в описания т. 2 от приложенията нотариален акт, но същият не е представен и приет по делото, поради което възражението, че ответниците не отговарят за задължението при описаните квоти е недоказано.

Ето защо, в качеството си на съсобственици на процесния имот, ответниците имат качеството и на потребители на топлинна енергия за исковия период на основание чл. 153, ал. 1 от ЗЕ, поради което са легитимирани да отговарят по предявените иски и за всички описани суми, възникнали на заявените основания и начислени за посочените периоди, доколкото размерът на задълженията, на основание чл. 146, ал. 1, т. 4 от ГПК, не е спорен между страните.

По отношение на разноските:

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ищецът има право на съответната част от разноските в исковото производство – по 145,06 лева за държавна такса върху сбора от цената на исковите срещу всеки ответник. Фактът, че ищецът е внесъл погрешно по-голяма от дължимата сума е ирелевантен за отговорността за разноските. Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК (изм. ДВ, бр. 8 от 2017 г.), в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело,

определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Съгласно чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, за защита по дела с определен материален интерес възнаграждението е от 100 до 300 лв. Предвид фактическата и правна сложност на делото, съдът определя възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100 лева.

Ето защо, с оглед изхода на спора, всеки от ответниците следва да бъде осъден да заплати на ищеца, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата в размер на **195,06 лева**.

При този изход на спора, ответниците нямат право на разноски.

Мотивиран от горното, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА М. Г. Ц., ЕГН *****, с адрес в ..., да заплати на „Т.С.“ ЕАД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление в ..., на основание чл. 79, ал. 1, предл. първо от ЗЗД, вр. чл. 153, ал. 1 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, сумата в размер на **3132,31 лева** за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за топлоснабден имот находящ се в ..., **ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда – 07.01.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, 480,98 лева** – мораторна лихва върху главницата за периода от 15.09.2019 г. до 08.10.2021 г., **11,09 лева** - стойността на услуга „дялово разпределение“ за периода от м. 10.2018 г. до м. 04.2020 г., **ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда – 07.01.2022 г. до окончателното изплащане на вземането и 2,24 лева** – мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 31.10.2018 г. до 08.10.2021 г.

ОСЪЖДА И. Ц. Н., ЕГН *****, с адрес в ..., да заплати на „Т.С.“ ЕАД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление в ..., на основание чл. 79, ал. 1, предл. първо от ЗЗД, вр. чл. 153, ал. 1 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, сумата в размер на **3132,31 лева** за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за топлоснабден имот находящ се в ..., **ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда – 07.01.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, 480,98 лева** – мораторна лихва върху главницата за периода от 15.09.2019 г. до 08.10.2021 г., **11,09 лева** - стойността на услуга „дялово разпределение“ за периода от м. 10.2018 г. до м. 04.2020 г., **ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда – 07.01.2022 г. до окончателното изплащане на вземането и 2,24 лева** – мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 31.10.2018 г. до 08.10.2021 г.

ОСЪЖДА М. Г. Ц., ЕГН *****, и **И. Ц. Н., ЕГН *******, да заплатят на „Т.С.“ ЕАД, ЕИК ..., на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата в размер на **195,06 лева всеки** – разноски в производството.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____